

Midfaste 2022, søndag den 27. marts 2022 kl. 9.30 i Gloslunde kirke med nadver og kl. 11.00 i Vestenskov kirke med dåb og nadver

Gloslunde kirke kl. 9.30 med nadver

754 Se, nu stiger solen

391 Dit ord, o Gud, som duggen kvæger (Mel.: Neumark)

10 Alt hvad som fuglevinger fik

662 Hvad kan os komme til for nød

725 Det dufter lysegrønt af græs

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Vestenskov kirke kl. 11.00 med dåb og nadver

754 Se, nu stiger solen

41 Lille Guds barn

448 Fyldt af glæde over livets under

662 Hvad kan os komme til for nød

725 Det dufter lysegrønt af græs

Nadversalme: 474 Jesus Krist, du gav mig livet

Prædikant: Henrik Gade Jensen

En af Det Gamle Testaments dramatiske fortællinger er om israeliternes fangenskab i Ægypten, og om deres flugt over Det Røde Hav, hvor Moses løftede staven og skilte vandene.

Da så israelitterne var kommet til Sinais ørken og sultede, tvivlede mange på, om deres Gud havde vildledt dem og da de var ved at dø af tørke og sult i ørkenen.

Men så sagde Herren til Moses, at der skal komme manna fra himlen og det kunne som et slags mel eller brød spises og mætte maverne.

Og det gjorde der.

Så mens israelitterne var dybest i deres fortvivlelse, vågnede de om morgenen og der lå et finkornet lag på jorden som en slags rim, og det samlede de sammen og de blev mætte.

Se, det var da et tegn fra Herren!

Havde vi været med dengang i ørkenen, så kunne vi berette om det og bevise Guds godhed og omsorg for menneskene.

x

Disciplene kendte selvfølgelig historien om manna fra himlen.

Og den bruger de for at udspørge Jesus.

De vil også gerne have et lige så sikkert tegn fra Jesus på, at han er Guds søn.

Jesus skælder disciplene ud, fordi de vil have sikkerhed og beviser. Får de brød i nøden, har de beviset. Det forventer de at Jesus kan give.

Og sandt nok er det.

Vejen til mandens hjerte går gennem hans mave, lyder et gammelt udtryk. Den, der kan fylde kødgryderne, bliver tilbedt som konge eller fører. Drømmen om landet, der strømmer af mælk og honning, har altid haft en voldsom appel.

Og jeg skal ikke stå her og sige, at det daglige brød ikke betyder noget.

Det gør det.

Det beder vi om i Fadervor. Brødet, også det som vi har brug for for at fungere som biologiske væsner, er vigtigt. Og det har været en kamp og et arbejde at opnå i hele menneskehedens historie.

Men Jesus falder ikke i fælden.

x

Det gjorde han heller ikke, da han blev fristet i ørkenen af satan. Da kom djævelen med et super godt tilbud, et af dem som er svære at afslå: gør stenene til brød, og menneskene vil tilbede dig og ligge for din fødder.

Gør dem mætte, alle folkene, og de adlyder dig.

Hvad svarede Jesus dengang: mennesket lever ikke brød alene, men af hvert ord, der udgår fra Guds mund.

Jesus satte den åndelige frihed over velværet.

Brød og skuespil er forførende og farligt.

Disciplene vil have tegn, tydelige og sikre tegn.

Vi kender vist alle den tvivl, som disciplene i dagens tekst udtrykker. De vil have vished, sikkerhed, beviser for at Jesus er den, han siger han er.

Sådan har vi det vist alle sammen. Vi vil helst ikke tro blindt, men gerne have et vis grundlag for at tro, lidt erfaringer eller syner kan være nok. Det behøver ikke være manna fra himlen. Bare lidt mere end ord.

Men Jesus afviser det.

”Guds gerning er den, at I tror på ham, han har udsendt.”

Færdig.

Og når de, disciplene, vil have brød og manna, får disciplene at vide, at ”Jeg er livets brød. Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.”

Det er nok!

Det skal vi tro.

X

Vi kan så have – og det har jeg – stor sympati og forståelse med disciplenes spørgen og ønske om sikre tegn fra Jesus. Men Jesus afskærmer sig, han ønsker ikke at komme med brød og skuespil, ja, han afviser det direkte, fordi hans budskab ikke har med det at gøre.

Jesus er ikke forsyningsminister. Han er ikke ekspert i landbrugsdrift. Han er ikke bagermester.

Men han ved, at mennesker behøver mere end brød og vand, mere end at få opfyldt behovene.

Mennesket er et åndsvæsen og derfor er ord ofte lige så vigtige som brød.

”Den, der kommer til mig, skal ikke sulte, og den, der tror på mig, skal aldrig tørste.”

AMEN